يو سړی و چې ما بل څوک نه پېژانده چې له جومات څخه دې تر هغه لرې وي، خو هېڅ لمونځ يې نه پرېښوده

له أُبَيِّ بْنِ كَعْبٍ رَضيَ اللهُ عنه څخه روايت دی، هغه ويلي چې: يو سړی و چې ما بل څوک نه پېژانده چې له جومات څخه دې تر هغه لرې وي، خو هېڅ لمونځ يې نه پرېښوده، وايي نو ورته وويل شول: يا دا چې ما ورته وويل: که ته يو خر واخلې چې د شپې په تياره او د ورځې په تودوخه کې پرې سپرېږې، هغه وويل: زه نه غواړم چې کور مې د جومات څنګ ته وي، زه غواړم چې تر جومات پورې مزل مې راته وليکل شي او دا چې بېرته کله کورنۍ ته ځم، نو رسول الله صلى الله عليه وفرمايل: «الله تعالی درته دا ټول راټول کړي دي».
[صحيح دی] [مسلم روايت کړی دی]

ابی بن کعب رضی الله عنه وايي چې له انصارو څخه د يو سړي کور د مسجد نبوي څخه تر ټولو لرې و، حال دا چې هېڅ لمونځ به ترې نه پاتې کېده؛ بلکې هر لمانځه کې به د پېغمبر صلى الله عليه وسلم سره حاضر و، نو ورته وويل شو: که ته يو خر واخلې چې د شپې په تياره او د ورځې د ګرمۍ پر مهال پرې سپرېدلی؟ نو هغه وويل: زه نه غواړم چې زما کور دې د جومات څنګ ته وي، ځکه زه غواړم چې الله تعالی جومات ته د لمانځه لپاره زما تلل او بېرته راتلل (ثواب) وليکي، نو دا خبره يې پېغمبر صلى الله عليه وسلم ته ورسېده، هغه وفرمايل: «الله تعالی دا ټول تاته درکړي دي».

https://www.sunnah.global/hadeeth/ps/show/3561